Ч. 68 Неділя 7 цьвітня (25 марта) 1907 Рік XVII

**Виходить у Львові** що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

**Редакция і Адміністрация:** улиця Чарнецкого ч. 12.

**Письма** приймають ся лиш франковані.

**Рукописи** звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

**Реклямациї** незапечатані вільні від оплати почтової.

# НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

**Передплата** у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостках на провінциї

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

## Вісти політичні.

*Справа угоди. — З російскої думи. — Кабінетна криза в Бельгії. — Новий фінляндский сойм.*

В угорскім парляменті розійшла ся вчера поголоска, немов би угорске правительство наміряло зречи ся проєкту заключення торговельного договору з Австриєю і годить ся на заключене митово-торговельної унії з Австриєю в заміну за те, що австрийске правительство відрекло ся гадки заключеня довгореченцевого договору з Угорщиною. Там поголоскам заперечено із сторони кабінету як найбільше рішучо. По повороті угорских міністрів з Відня зложить правительство в господарскій комісиї основні пояснення.

На передвчерашнім засіданю думи вела ся дальше дискусия над буджетом. П. Карачевский заявляє, що супротив того, що права думи в справі буджету суть майже ніякі, зрікає ся парляментарного трактованя буджету. П. Стецкий (Поляк) обговорює політику правительства, а що до самого буджету домагає ся заведеня льокальної самоуправи в Польщи. Міністер фінансів Коковцев заявляє, що російский нарід не має ніяких доходів з польскої провінциї, але противно додає до неї, бо Польща єсть не лише краєм культури, але також краєм мордів і революциї. Російский нарід богато причинив ся до розвою Польщі, сотворивши в ній великий промисл. Що до національних прав і т. и., про се будемо говорити спокійно, коли на те прийде час. — П. Алексиньский (социяліст) відчитує статю з анґлійскої часописи „Ekonomist“, в котрій сказано, що правительство без думи не одержить позички. Коли би правительство розвязало думу, то се було би актом віроломства. По сих словах пять послів правиці кричать: „Пане президенте, то обида маєстату! Виходимо з салі!“ Президент Ґоловін відповідає: „Кождому послови вільно вийти з салі. П. Алексиньский не висказав своєї власної гадки, лише відчитав статю анґлійскої часописи“. П. Крупеньский виходить з салі і кричить: „Цар є тим, що розвязує думу!“ П. Алексиньский вніс, щоби буджет відкинути без відсиланя єго буджетової комісиї. — Президент заявляє, що 30 послів запротестувало против виступу п. Алексиньского. Сю заяву вписано до протоколу і засідане замкнено.

Вчера радила дума дальше над буджетом. Пос. Кутлєр відпирав вискази міністра скарбу. Бесіда слідуючого посла, віцепредсідателя „Союза русских людей“, Пуришкевича, викликувала загальну велику веселість. Той посол порушив ріжні справи, оповідав численні байки і наводив латиньскі та француски пословиці. Заявив між иншими, що не єсть приятелем кабінету, позаяк Столипин єсть міністром конституцийним, між тим як бесідник єсть обороняцем самодержавія. Також бесіда ґр. Бобриньского, монархіста, була принята сьміхом. — Социяльний революционіст, Шарский, прилучив ся іменем своєї партиї до заяви социяльних демократів. Бесідник єсть за тим, аби дума занехала вибору буджетової комісиї, позаяк тим вибором викликано би в Росиї і за границею враженє, немов би дума працювала разом з правительством, між тим як правительство поводить ся супротив думи як якась висше стояча власть. Відтак відчитав президент внесене, аби дума відбувала лише три засіданя на тиждень, аби комісиям полишений був час до праці. То внесене прийде під наради на понеділковім засіданю. Коли би єго ухвалено, засіданя думи будуть відбувати ся лише в понеділки, вторки і четверги.

З Бельгії надходять вісти, що становище теперішного кабінету ґр. Неєра поважно захитане, а доказом нездорових відносин, які запанували послідними літами в тій державі, єсть то, що той кабінет, котрий удержував ся при власті мимо многократного вотум недовірия із сторони палати послів і против єї волі, тепер захитаний іменно задля того, що старав ся бу-

---

55)

## Пан Лєкок.

**З француского — Еміля Ґаборіо.**

(Дальше).

На таке питане не легко було відповісти; Лєкок довго надумував ся.

— Я — відозвав ся батько Абсент — я би нічого не зрадив. Нехай би то був мій приятель або й ворог, я би нічого не говорив.

— Та й я мовчав би — відповів наконець Лєкок... А за хвилю додав ще: Отже ви тої гадки, пане Табаре, що особа того якогось Мая знана пану д'Ескорвалеви?

Батько Тіроклєр випростував ся відразу на постели і відозвав ся:

— То ти сумніваєш ся о тім? сумніваєш ся дійстно? А яких же тобі доказів на то? Як же то так стало ся, що зломане ноги судиї і намірене самоубийство обжалованого зійшли ся разом? Я сам не був при тім так як ти, але можу тобі сказати, як відбула ся сцена; мені здає ся, як колиб то стояло мені виразно перед очима. Отже послухай:

Пан д'Ескорваль, скінчивши доходженя в шинку Шіпенової, приходить до слідчої вязниці і каже собі там отворити келю, де замкнений Май. Оба мужчини пізнають ся. Як би они були самі, то може би були виговорили ся і справа була би инакше повернула ся... було би може все дало ся залагодити. Але они не були самі, протоколянт був третий при тім. Виходячи, подумав собі д'Ескорваль: Ні, я не можу бути судиєю того чоловіка, котрого ненавиджу!

— Отже ви гадаєте — перебив Лєкок старому панкови — що д'Ескорваль і пан Май то вороги?

— Авжеж, що так! Таж то річ ясна. Як би они були приятелї, то судия був би може грав свою комедию зі зломанєм ноги, але обжалований не був би пробовав задушити ся. Але дальше. Що стало ся на другий день рано? Замість пана д'Ескорваля побачив обжалований знаменитого пана Зеґміллєра. То несподіванка для него, він пізнає по тім благородність свого ворога, котрого уважав за непримиримого. Відтак проявляє ся усьміх надії на єго устах: д'Ескорваль не зрадив єго тайни, він зможе ще може уратувати ся, єго честь і єго імя зможуть вийти неарушені з пропасти ганьби і сорому.

Батько Абсент з великого одушевленя аж схопив ся із свого крісла і відозвав ся:

— Таки так, так єсть!

Лєкок мовчав, але в души годив ся також на то. По хвили відозвав ся батько Табаре знову:

— А тепер приступім до тих похибок, яких ти наробив, мій сину. Лиш для точности нагадаю твою недбалість, що ти з тої „честної Тоні“ не видобув зараз всего, що она знала. Ту похибку вже й ти сам добачив.

— Ах, так — зітхнув Лєкок.

— Першу велику похибку зробив ти з тим ковтком, що то знайшов єго в „Перчанці“.

— О! атже я старав ся всіма способами довідати ся, хто була послідна властителька сеї дорогоцінности.

— Що ти старав ся **многими** способами, мій сину, того не перечу; але що **всіма**, то вже за богато сказано. Що ти на примір зробив, коли довідав ся, що баронова Вачав померла а все, що по ній лишило ся, пішло на ліцитацию?

— Як знаєте, пішов я до нотаря, котрий переводив ліцитацию.

— Дуже красно. А відтак?

— Я переглянув спис, а що не знайшов там записаної ані одної такої дорогоцінности, котрої опис відповідав би нашому красному диямантови, то я прийшов до переконаня, що згубив слїди.

Батько Тіроклєр втішив ся.

— Отже видиш, якраз в тім ти помилив ся. Коли тота дорогоцінність не була записана в ліцитацийнім протоколї, то баронова Вачав в часї смерти вже єї не мала! Коли же єї не мала, то або єї комусь дарувала або продала. Комуж? Дуже можливо, що котрійсь із своїх приятельок. Длятого я на твоїм місци був би списав собі імена всїх єї найблизших приятельок і старав ся навязати зносини зі всіма покоївками тих приятельок. Для такого хорошого молодця як ти була би се річ дуже легка.

— Гого! — засьміяв ся батько Абсент. — Така поліцийна служба могла би й мені придати ся!

Табаре не звернув уваги на ту замітку, лиш говорив дальше:

— Коротко сказавши, я був би той ковток показав всім покоївочкам, аж була би одна

ти в згоді з парляментом. В Бельґії іменно веде ся острий спір між королем Леопольдом а народом з причини держави Конґо в Африці, котра єсть приватною власностию короля Леопольда, але на котру Белґія позичила єму 30 міліонів франків, а тепер в наслідок ріжних застережень в завіщаню короля Леопольда щодо Конґа бачить ся загроженою тим довгом. Отже з тої причини настав спір: міністерство стояло безвзглядно на становищи інтересів короля, а більшість парляменту на становищи інтересів Бельґії. В палаті внесено о вибір комісиї, котра займилась би розслідженем відносин держави Конґо. Міністерство ґр. Неєра рішучо супротивило ся внесеню і хоч палата ухвалила єго значною більшостию голосів, ґр. Неєр з цілим кабінетом полишив ся при власти. Отже палата ждала лише нагоди, аби висказати знов вотум недовірія міністерству. І коли прийшла під дискусию справа копалень вугля в Кампіні, правиця і лївиця сполучили ся, аби ухвалити закон о 8-годиннім часї праці в тих копальнях. Однако міністерство і сим разом не зложило власти, оправдуючи ся виїздом короля за границю. Тимчасом вибрана комісия в справі Конґа радить і аби розслідити, які користи могло би представляти обняте в посїдане тої держави Бельґією, зажадала ріжних пояснень від правительства. Міністерство видячи, що відмовити всяких пояснень не можна, заявило ся за найуміреннїйшим внесенєм консервативного посла, б. міністра промислу Коремана, котре домагало ся пояснень, який єсть стан позичок і зобовязань держави Конґо, котра в дійстности єсть заставлена Бельґії за тих 30 міліонів франків. Однако король Леопольд не хоче дозволити взагалї Бельґії на вглядане в рахунки Конґа і приймив по ухваленю внесеня Коремана президента міністрів так зле, що єго димісия єсть майже певна.

В послїдних тижднях відбули ся вибори до фінляндского сойму в Гельзінґфорсї і суть характеристичні тим, що скінчили ся побідою фінляндскої социяльної демократиї, котра на 200 членів сойму переперла 81 своїх сторонників. На 200 всїх мандатів здобули: социялїсти 81, старофіни 58, молодофіни 26, шведска народна партия 24, селяньский союз 9, християньска робітнича партия 2. Ті послїдні вибори в Фінляндиї суть цікаві ще й тим, що то були вибори на основі загального, рівного, безпосередного і тайного права виборчого без ріжниці пола. З прислугуючого нині Фінляндкам виборчого права скористали они як найширше і в виборах до сойму взяли як найживійшу участь. Свої голоси віддавали по найбільшій части на кандидатів социяльної демократиї і як раз фінляндскі жінки причинили ся головно до того, що социялїсти в новім фінляндскім соймі будуть творити найсильнїйшу партию. Кромі того вже при тих перших виборах скористали жінки з прислугуючого їм пасивного права виборчого і вибрали послами около 20 жінок, майже самих социялїсток, між ними вибрано аґітаторку і орґанізаторку жіночої домашної служби, Нуіну Сілямпаа. Цїлий европейский поступовий сьвіт жде тепер нетерпеливо отвореня фінляндского парляменту, щоби побачити на посольскій трибуні перших репрезентантів жіночого пола.

---

знайшла ся і сказала: „Той диямант власність моїх паньства", або котра би на вид тої окраси занепокоїла ся.

— Он куди! — замуркотів Лєкок. — Що менї то не прийшло на гадку!

— Зажди ще! Приступаю до другої похибки. Що ти зробив, коли мав в руках той нїби подорожний куферок Мая? Ти казав єго добродушно віддати тому хитрому урвителеви — от тобі маєш! А тиж преці знав зовсїм докладно, що той куфер був лиш знадобою для відграваня комедиї, що о всї річи, які там були, постарав ся спільник аж пізнїйше.

— То правда, що я знав то зовсїм докладно. Але що могло менї з того прийти?

— Що могло з того прийти? Я ходив би був по всїх до одного купцях, що продають одїне і остаточно був би знайшов такого, котрий був би менї сказав: Отсї старі річи? То я їх продав і то якомусь чоловікови, котрий так а так виглядав, а котрий купував їх для свого приятеля, з котрого міру приніс був з собою.

Лєкок аж сам на себе розлютив ся і сказав: Не забуду до самої смерти, який з мене був дурак!

— Ну, ну, не сердь ся! То не дурнота тому винна а поверховність. Ти молодий, то й щож дивного! Менше вже дасть ся оправдати твоє поступоване в погони за Маєм по єго втечи.

— Ах! — замуркотів молодий поліцист зовсїм знеохочений. — Бог сьвідком, що я робив, що лиш міг.

— За богато, мій сину, тисяч разів за богато і якраз іззa того я тобі докоряю. Яка дідьча гадка прийшла тобі до голови, що ти за тим якимсь Маєм ходив слїд в слїд?

Тепер Лєкок таки вже аж зовсїм остовпів!

— Хибаж треба було дати єму втечи? — спитав він.

— Нї, але як би я так був на твоїм місци був, там коло Одеону, коли то ти так проворно — бо ти проворний, мій сину, — і так борзо відгадав наміри Мая, то я був би тобі сказав: „Сей хлописко, любий друже Лєкоку, біжить до панї Мільнер, щоби їй сказати, нехай она дасть дальше знати про єго втечу... даймо єму спокій, нехай біжить!" А як би він відтак вийшов був з готелю Марієнбурґ, то я би був дальше сказав: Лиши єго тепер, нехай іде, куди хоче, але іди слїд в слїд за панею Мільнер і не спускай єї з ока, бо она заведе тебе до спільника а тим і до відгаданя загадки.

— І она була би завела мене до него, я вже тепер то виджу!

— А ти замість того що собі видумав? Ти показав ся в гостинници і перепудив кельнера. Коли закине ся вудку на рибу, то не бовтає ся у воді.

В отсей спосіб перейшов Табаре ціле поступоване у всїх подрібностях; але Лєкок остаточно слухав єго неконче уважно. Єму по голові крутили ся тисячі плянїв. Наконець таки вже не міг видержати і відозвав ся:

— Ви охоронили мене від розпуки, пане Табаре. Я гадав, що все страчене, а тепер виджу, що мої дурницї дадуть ся ще направити. Що я занедбав, то можу ще здогонити. Я маю все ще ковток і річи виновника до розпорядимости. Панї Мільнер єсть все ще господинею в своїй гостинници; буду єї пильнувати.

— Та нащо то все, мій друже?

— Якто, нащо? Ну, на то, щоби Мая відшукати!

— Ах, бодай же тебе, мій сину, — запримітив Тіроклер з хитрою усьмішкою — не вжеж ти анї трошки не здогадуєш ся, як називає ся поправдї той нїби якийсь акробат?

Лєкок здрігнув ся і відвернув голову; не хотів дати глянути собі в очи.

— Нї! — відповів він відтак дрожачим голосом, — не здогадую ся анї трошки.

— Не правда! Ти знаєш так добре як і я, що Май мешкає при улици де Ґренель і що він називає ся: князь Марцияль де Сермез.

Батько Абсент зареготав ся на то і відозвав ся:

— Гагага, а то не злий дотеп!

Але Лєкок думав собі инакше.

(Дальше буде).

# Новинки.

Львів, дня 6-го цьвітня 1907.

— **Відзначенє.** Є. Вел. Цїсар надав жандармови, титулярному командантови постерунку, Михайлови Опальскому з кравової команди жандармериї ч. 5 у Львові, срібний хрест заслуги за виратоване чоловіка з горіючої хати.

— **Перенесеня.** П. Намістник перенїс конципіста Намістництва дра Мечислава Залеского зі Львова до Дрогобича. — Кравва Рада шкільна перенесла: о. Волод. Соневицкого гр. кат. катехита в Теребовли до Радехова, Павла Димідаса в Козовій до Будзанова, Григ. Задорожного управителя школи в Сороках до Вікна, Іос. Залевского управ. у Вікнї до Сорок, Юр. Віндіша управ. в Калинові до Брукенталь, Марию Офлярску в Любичи до Деканович, Конст. Палятиньского в Тулові до Стецеви.

— **Про депутацию руских професорів** в справі універсітетскій подав бюро кореспонденцийне з Відня слїдуючу звістку: Депутацию руских професорів львівского універсітету і тов. ім. Шевченка приняв вчера п. Міністер просьвіти Мархет. Депутацию вели бувші посли Романчук і Василько. Депутация вручила п. Міністрови меморіял, котрий займає ся основанєм самостійного універсітету руского у Львові.

П. Міністер Мархет порікав як найострійше доконані насильства і завізвав руских професорів, щоби також зі своєї сторони впливали на молодїж успокоюючо і в той спосіб зробили можливим завести як найскорше постійність наук на львівскім універсітетї. Справи основаня руского універсітету не можна трактувати окремо, лиш в звязи з иньшими бажанями в справі основуваня нових висших шкіл. Міністер мусить вповні прилучити ся до становища займаного своїми попередниками, після котрого треба насамперед випосажити єствуючі універсітети, іменно же видїли медичні і природописні інститути та специялїзовати поодинокі галузи науки, що потягне за собою надзвичайно великі кошти. Впрочім однак готове правительство дбати з цїлою ревностию о всї культуральні і наукові змаганя також і руского народу.

В дальшій розмові обговорювано також всїлякі подрібности, як видані послїдні вироки дисциплїнарні, початок викладів, габілїтоване приватних доцентів та іменоване професорів руской народности.

Відтак ходила депутация до Президента міністрів бар. Бека, котрий відповідаючи на промову виголошену до него, піднїс, що рускі студенти допустили ся на жаль нарушеня обовязуючих приписів дисциплїнарних і увійшли також в поважну колїзию з карним законом. Президент міністрів може лиш, подібно як то зробив і супротив польских професорів, так також відкликнути ся і до руских професорів, щоби з цїлою рішучостию стреміли до привернення впорядкованих відносин на львівскім універсітетї. Студенти мусять рішити ся висказувати свої бажаня строго в рамах обовязуючих приписів в спосіб зовсїм законний. Всяке инше поступоване єсть зовсїм невідповідне до зроблення якогось рішаючого впливу на правительство.

З другої же сторони також поступоване студентів польских супротив своїх руских товаришів треба порікнути. Бесїдник не стоїть зовсїм на становищи, щоби відмавляти якійсь народности основаня універсітету, котра своїм числом і культурними потребами робить собі до того претенсиї; однак о тім можна аж тодї подумати, коли будуть дані услівя до того; до тих належить особливо можність узисканя потрібного числа учительских сил, тих однак нарід руский доси ще не має до розпорядимости. Не треба також спускати з ока, що справа основаня окремого руского універсітету не може бути окремо управильнена, лиш взагалї разом з комплєксом справ універсітетских. На гадку Президента міністрів також і в рамах єствуючих уряджень єсть можність увзгляднення культуральних потреб Русинів через утворене доцентур, катедр і т. д. Однак головним услівєм єсть привернене нормальних відносин на львівскім універсітетї і бережене законної основи рускими студентами. Президент міністрів закінчив поновним відкликом до руских професорів, щоби уживали свого впливу в тім напрямї.

— **Дрібні вісти.** Конкурс на обсаду міского ветеринаря в Раві рускій з річною платнею 1.000

К розписано з реченцем до 20 с. м.— При ревізиї санітарній у торговельника риб Йойни Ельстера сконфіскована оногди 41 кільо здохлих і вже гниючих щупаків.

— **З зелїзниць державних.** Сим подає ся до прилюдної відомости, що табор возовий бувшої зелїзниці північної цїсаря Фердинанда перейшов в заряд ц. к. центральної управи возової австр. зелїзниць державних. До сего уряду проте належить удавати ся в справі висилання і винайму возів зелїзничих. як також що до вставлювання власних возів в табір ц. к. австр. зелїзниць державних вслучно зі шляхами удержавненої зелїзниці північної.

— **Канадийскі копальнї срібла.** В копальни срібла Темісхамінґве в Канадї, знайдено недавно, як доносять з Оґави до анґлїйских часописий, незвичайно великі груди з чистим сріблом. Одна груда важила 276 фунтів, а в нїй було 12.000 унций срібла на тонну або около 33 процент. Инша груда була вже менша, бо важила лиш сотнар, але за то було в нїй більше чистого срібла, бо 22.000 унций на тонну або 61 прц. Копальнї Темісхамінґве відкрито підчас будови зелїзниці з Торонто до Ляле Гурон. Вже рік тому назад знайдено там груду срібла, що важила 100 фунтів, а мала в собі 70 процент чистого срібла.

— **Перші загальні збори філїї товариства „Сільский Господар“ в Коломиї** відбудуть ся вї второк дня 9 цьвітня с. р., о год. 3 з полудня в Народнім Домі. По поясненю статутів і виборі виділу будуть виклади: 1) про поправу землї (меліорацию), — 2) про штучні навози, — 3) про цементові дахівки. — *Др. А. Кульчицкий, Пр. Мостович, І. Витвицкий, Л. Кузьма, О. П. Харжевский, О. О. Вергун, В. Недїльский, І. Ткачук, М. Кавацюк.*

— **Дневник на мори.** Одно з французских корабельних товариств впало перед кількома лїтами на думку видавати на мори дневник. Сей дневник складає ся з 8-ох сторін друку, з чого значна часть посьвячена була телеґрамам, які стояли під заголовком: Marconi grammes. Були се найсьвіжійші вісти, одержувані кораблем при помочи телеґрафу Маркониого з двох центральних стаций, з яких одна находить ся в Анґлїї а друга в Америцї. Телеґрама без дроту доходить на віддаль 3 тисячі кільометрів. Нинї вже всї пароходи анґл. „Трансатлянтийского товариства“ межи Анґлїєю а Америкою мають на своїм помості апарати Маркониого і на кождім корабли виходить дневник, який роздають подорожним даром. З названих двох стаций висилають телеґрами що дня точно о 10 год. рано після астрономічного годинника. В тій хвили замикають ся розмови межи кораблями, бо всї ждуть на телеґрами з континентів. Вперед висилає телеґрами стация бездротного телеґрафу в Америцї, а як она скінчить, зачинає телеґрафувати також стация з Анґлїї. За кілька годин нателеґрафують стілько, що вистане на заповнене 6 до 8 сторін часописи. Опісля отвирає ся знов розмова між кораблями на мори. Кождий корабель „Трансатлянтийского товариства“ має крім телеґрафічних прила ів приймаючих також висилаючий апарат Маркониого. Але сей послїдний дїлає лише на віддаль 500 кільометрів. Кораблї, які находять ся в тім районї, передають собі взаїмно ріжні вісти, котрі входять також до шпальт морского дневника. Подорожні мусять бути вдячні винахідникови Марконїому за приємність, якої дізнають, маючи що день найсьвіжійші вісти з цїлого сьвіта.

— **Сумна і страшна а мимо того ще й сьмішна** подія стала ся недавно тому в Константинополи. В американьскім шпитали в Таксім знаходить ся відділ для спокійних божевільних, таких, котрі не потребують безнастанно дозору, бо суть нешкідливі. Они можуть свобідно проходжувати ся по коритарях і по городї а нїхто їм того не боронить. Стало ся, що хтось в тім шпитали в послїдних часах помер. Похорон мав відбути ся на другий день а тимчасом тїло зложено в домовині в трупарни; як звичайно вкрито небіжчика рядном а довкола домовини уставлено сьвічки. Отже того самого вечера котромусь з нешкідливих божевільних, що проходжував ся по коритари, прийшло до голови заглянути до трупарні. Отворивши двері, побачив там мерця; підійшов до домовини і підняв рядно. Нараз як би єму щось стрілило до голови, оглянув ся довкола і примкнув двері. В однім із стїн трупарнї була шафа, де на случай потреби складано всїлякі лїки, средства десінфекцийні і т. п. річи потрібні для недужих. Божевільний виймив небіжчика з домовини, отворив шафу і упхав там трупа та замкнув шафу а сам положив ся в домовину і накрив ся рядном та чекав, що дальше буде.

Небавком опісля братчик, що доглядає хорих, довідавшись, що в тупарни лежить мерлець, пішов туди помолити ся за душу помершого. Ледви що зачав читати молитви, як глянув на домовину і видить, що рядно на мерци зачинає рушати ся; небіжчик висунув голову зпід рядна і видивив ся на братчика та став глумливо усьміхати ся до него. Бідний братчик з перестраху як ражений громом повалив ся неживий на землю.

Тимчасом два дозорцї ідучи коло трупарнї, зачули, що там щось як би гримнуло на землю, і заглянули до неї. Побачивши братчика на землї, гадали, що він зімлїв, та хотїли его ратувати. Кинулись отже до шафи, щоби звідтам виймити якийсь відповідний лїк, але якже перепудили ся, коли з шафи випав на них труп. Перепуджені страшенно пустились втїкати, але ледви що відвернули ся, як ще більший взяв їх страх, коли побачили, що з домовини пiднимає ся другий труп. Почали отже втїкати, що лиш мали сили, а за ними так само скоро біг і — божевільний. В однім хвили зробив ся в цїлім шпитали страшенний крик і заворушенє. Аж по довшій хвили вияснила ся пригода і нешкідливого божевільного замкнено; але братчик вже не віджив, а оба дозорцї занедужали тяжко з перестраху і єсть також обава о їх житє.

† **Померли:** О. Іван Гаврishкевич, парох в Камінцї лїснім і потелицкий декан, папский шамбелян, почетний крилошанин, тит. радник перемиской консисториї і кавалер ордера Франца Йосифа, помер 1 с. м. в 80-ім роцї житя і 55-ім сьвященьства. — Михайло Микитин старший учитель видїлової школи ім. Собіского у Львові, помер 4 с. м. в 45 ім роцї житя.

# Телеґрами.

**Відень** 6 цьвітня. Є. В. Цїсар оглядав нинї перед полуднем новий будинок почтової каси ощадности. При входї повитав Монарха п. міністер торговлї Форжт.

**Відень** 6 цьвітня. Одна з кореспонденций льокальних доносить, що перебуваючі у Відни рускі депутациї вислали до поета Бернзона депешу з подякою за виступленє его в справі рускій яко в справі европейскій.

**Рим** 6 цьвітня. Tribuna заперечує донесенє одної з віденьских часописий, мовби на з'їздї в Рафаллю обговорювано справу балканьску.

**Париж** 6 цьвітня. Зачувати, що міністри Клемансо, Бріян, Барту і Кельо завізвали до себе представителїв синдикатів функционарів державних, щоби запитати ся їх, чи солїдаризують ся з відозвами, котрі серед острих атаків на правительство промавляють за злукою зі загальним союзом робітничим. Від відповіди синдикатів зависїти будуть намірені правительством зарядженя.

**Льондон** 6 цьвітня. Місия японьска єсть тепер в дорозї до Анґлїї в цїли заключеня умови з одною з анґлїйских фірм що до будови воєнного корабля, котрий своїми розмірами перевисшить всї воєнні кораблї на цїлім сьвітї. Місτота его має виносити около 21.000 тон, а кошти будови около 2,500.000 фунтів штерлїнґів. Також і що до узброєня мають бути заведені специяльні новости.

**Тульон** 6 цьвітня. Приїхав тут вчера вечером анґлїйский король Едвард.

**Париж** 6 цьвітня. „Petit Parisien“ доносить, що міністер справ заграничних відповість на ноту російского правительства що до конференциї в Газї, аж коли порозуміє ся з бувшим міністром і сенатором Буржоа, котрий має бути проводирем французских репрезентантів на конференциї в Газї.

**Льондон** 6 цьвітня. До Morning Post доносять з Шанґаю, що правительство хінське наміряє затягнути заграничну позичку в сумі 10 міліонів таелів на цїли утвореня і узброєня нових арсеналів і будови зелїзниці з Пекіну до Калґана.

**Константинополь** 6 цьвітня. Дім в Істіні (в Македониї), в котрім окружено болгарску ватагу, підпалили Турки по безуспішній борбі. Турки кажуть, що огонь вибух в наслідок киненя бомби, причім згоріло 17 домів. Трох членів ватаги, в тім її проводир згинули в огни, а прочі втекли. Підчас борби згинув начальник громади, 1 вояка зранено.

**Одеса** 6 цьвітня. Підчас ревізиї в однім домі вибухла бомба. Згинув один стійковий а тяжко ранені ревіровий, один стійковий і кілька инших осіб. Одну стїну розірвало а дах ушкодило. В помешканю не було нікого.

## Господарство, промисл і торговля.

— **Цїна збіжа у Львові дня 5 цьвітня:** Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 8·35 до 8·45; жито 6·35 до 6·45; овес 8·50 до 8·70; ячмінь пашний 7·30 до 7·50; ячмінь броварний 7·60 до 8·20; ріпак —·— до —·—; льнянка —— до —·—; горох до вареня 9·— до 10·—; вика 6·50 до 6·75; бобик 6·70 до 6·90; гречка —— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 60·— до 70·—; конюшина біла 25·— до 40·—; конюшина шведска 60·— до 70·—; тимотка 30·— до 35·—.

# НАДІСЛАНЕ.



За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).